Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0662

(prof. mr. drs. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma, mr. J. van der Beek, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	9 juli 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Uitleg over de registers en de relevante bepalingen uit regelgeving

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de aanvullende stukken van de consument en 4) de reactie daarop van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 24 juni 2026. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger mr. T. Yilmaz, en diens kantoorgenoot. Namens de bank was mr. [naam 1], legal counsel aanwezig.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor acht jaar opgenomen in haar Gebeurtenissenadministratie, het IVR[1], het Incidentenregister en het EVR[2], omdat zijn zakelijke betaalrekening bij de bank is gebruikt voor de ontvangst van geld dat afkomstig is uit fraude. De consument heeft betrokkenheid bij de fraude ontkend en vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit deze registers. De commissie is van oordeel dat voor de registraties voldoende grond bestaat en dat de duur daarvan proportioneel is. De vorderingen worden afgewezen.

[1] IVR staat voor Intern Verwijzingsregister.
[2] EVR staat voor Extern Verwijzingsregister.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 Naar de commissie begrijpt vordert de consument primair verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR. Subsidiair vordert de consument verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Incidentenregister en het EVR.

3.2 De (gemachtigde van de) consument heeft desgevraagd ter zitting bevestigd dat deze klacht niet (langer) ziet op het herstel van de bankrelatie.

3.3 De commissie zal hierna beoordelen of de bank de persoonsgegevens van de consument in de verschillende registers heeft mogen opnemen. Daarbij beoordeelt zij of voor deze registraties voldoende grond bestaat en of de registratie(duur) proportioneel is. Voor de werking van de registers en de betekenis van de gebruikte begrippen wordt verwezen naar de bijlage.

De bank mocht de persoonsgegevens van de consument opnemen in het EVR

3.4 De registraties in het EVR en het Incidentenregister kunnen ingrijpende gevolgen hebben voor de betrokkene. Daarom mag een bank niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in deze registers en worden er hoge eisen gesteld aan die reden(en).[3] De voorwaarden voor opname in het Incidentenregister en het EVR zijn opgenomen in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI).[4] Daarnaast is vereist dat de vastgestelde gedragingen *een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden schuld* aan een strafbaar feit opleveren.[5] Dit betekent dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

3.5 Vaststaat dat op 20 maart 2024 een klant van een andere bank slachtoffer is geworden van spoofing.[6] Die dag is vanaf de betaalrekening van het slachtoffer een totaalbedrag van € 299.493,03 overgemaakt naar de zakelijke betaalrekening van de consument. Vrijwel direct na de bijschrijvingen is via de ING-app (hierna: de app) in verschillende delen een totaalbedrag van € 273.490,- doorgeboekt naar een Luxemburgse rekening van een betaaldienstverlener en naar een rekening bij een Liechtensteinse bank.

[3] O.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494 en GC Kifid nr. 2017-717.
[4] Op het moment van de registratie (15 april 2024) was het PIFI 2021 van kracht.
[5] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720.
[6] Het slachtoffer heeft van de fraude aangifte gedaan bij de politie.

Ook staat vast dat enkele dagen voor de fraude, op 11 maart 2024, een tweede mobiele telefoon is gekoppeld aan de app; die telefoon is op 20 maart 2024 gebruikt om de bedragen door te boeken. In januari 2024 zijn er ook al bedragen overgemaakt van de zakelijke betaalrekening naar de Liechtensteinse rekening.

3.6 De consument stelt dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor registratie, omdat de feiten geen zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren. Hij heeft niets te maken met de fraude op zijn zakelijke betaalrekening; hij is zelf slachtoffer. Uit het proces-verbaal van aangifte van 31 maart 2024 volgt – samengevat – dat de consument eind 2023 op zoek was naar een lening, maar daarvoor niet bij een reguliere bank terechtkon. Via de eigenaar van een autobedrijf kwam hij in contact met een persoon genaamd [naam 2], die hem zou hebben aangeboden te bemiddelen bij het verkrijgen van een lening. Op verzoek van [naam 2] heeft de consument tijdens ontmoetingen op 17 december 2023 en 5 maart 2024 onder meer zijn zakelijke rekeningnummer, de inloggegevens voor internetbankieren en een kopie van zijn identiteitsbewijs aan hem verstrekt. De consument stelt dat hij ervan uitging dat deze gegevens noodzakelijk waren voor de leningaanvraag en dat hij niet wist of behoorde te weten dat daarmee derden toegang tot zijn zakelijke betaalrekening zouden kunnen verkrijgen.

3.7 Daartegenover heeft de bank gesteld dat wél voldaan is aan de voorwaarden voor registratie. Uit de feiten volgt dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen[7] doordat hij onder andere zijn inloggegevens aan een derde ter beschikking heeft gesteld. Ook zijn de feiten in deze zaak kenmerkend voor de modus operandi van een geldezel/money mule. Voorts heeft de consument meerdere tegenstrijdige en niet-onderbouwde verklaringen gegeven over hetgeen is voorgevallen, heeft hij voor een groot deel van de (verdachte) omstandigheden in het geheel geen verklaring gegeven en lijkt hij de ernst van zijn gedragingen niet in te zien, waarmee er een grote kans op herhaling bestaat.

3.8 De commissie is van oordeel dat de consument, gelet op de gronden en het bewijs dat de bank over de fraude heeft aangevoerd, onvoldoende naar voren heeft gebracht dat zijn betrokkenheid bij de fraude enigszins kan ontzenuwen. De commissie constateert dat de consument zichzelf als slachtoffer ziet doordat hij o.a. zijn inloggegevens aan een derde heeft verstrekt, die hier vervolgens misbruik van heeft gemaakt. Zij volgt de consument daarin echter niet. Daarbij neemt de commissie mede in aanmerking dat de consument ook ter zitting geen nadere opheldering heeft kunnen geven over de relevante feiten en omstandigheden.

3.9 Vast staat dat op de zakelijke betaalrekening van de consument bedragen zijn bijgeschreven die afkomstig waren van fraude. Deze gelden zijn vervolgens overgeboekt naar buitenlandse bankrekeningen. Daarnaast staat vast dat de consument onder meer zijn inloggegevens aan een derde heeft verstrekt. Uit de bankadministratie blijkt bovendien dat voorafgaand aan de frauduleuze transacties voorbereidingshandelingen zijn verricht, waaronder het koppelen van een tweede telefoon aan de app.

[7] Artikel 420 bis en quater Wetboek van Strafrecht (Sr.)

Met die telefoon zijn enkele dagen later de overboekingen naar de buitenlandse bankrekeningen uitgevoerd. Deze omstandigheden passen in hun samenhang bij het handelen en/of het patroon van iemand die in het kader van fraude als geldezel fungeert. Daarbij komt dat deze vorm van fraude alleen succesvol kan zijn indien de fraudeur snel over de frauduleus verkregen gelden kan beschikken, zonder dat de betaalrekening wordt geblokkeerd. Het ligt daarom niet voor de hand dat een fraudeur gebruikmaakt van een willekeurig gekozen betaalrekening. Het risico dat de rekeninghouder de rekening blokkeert zodra hij (al dan niet onverwachte) bijschrijvingen opmerkt, is daarvoor te groot. In dat geval zou de fraude immers niet kunnen worden voltooid.

3.10 De consument heeft verklaard dat hij onder meer zijn inloggegevens voor internetbankieren aan [naam 2] heeft verstrekt. De commissie is van oordeel dat de consument door het afgeven van deze informatie aan een derde de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat er met de zakelijke betaalrekening dingen zouden kunnen gebeuren die het daglicht niet zouden kunnen verdragen. De consument kende deze derde amper en had zich op dat moment moeten realiseren dat er iets niet pluis was.

3.11 Daar komt bij dat de consument geen plausibele verklaring heeft gegeven hoe het mogelijk was dat op 11 maart 2024 een nieuwe telefoon aan de app is gekoppeld. De bank heeft toegelicht dat voor het koppelen van een nieuwe telefoon het originele identiteitsbewijs moet worden gescand en dat dit niet mogelijk is met een kopie van het identiteitsbewijs. Verder heeft de bank toegelicht dat de telefoon waarmee de bedragen zijn doorgeboekt op 11 maart 2024 om 21:01 uur is gekoppeld aan de app. Negen minuten daarvoor (om 20:52 uur) heeft de consument zelf ingelogd op de app via zijn eigen telefoon en daarnaast ook in Mijn ING. Tevens heeft de consument twaalf minuten nadat de extra telefoon aan zijn app was gekoppeld zelf weer ingelogd in de app via zijn eigen telefoon. Ook heeft de consument een melding van het koppelen op zijn eigen telefoon ontvangen. De consument moet er dus van op de hoogte zijn geweest dat er een extra telefoon aan zijn app was toegevoegd, aldus de bank.

3.12 Die hiervoor door de bank geschetste feiten en omstandigheden ‘schreeuwen om een verklaring’. De enige die een voldoende verklaring kan geven, is de consument. Deze heeft echter onvoldoende naar voren gebracht om zijn betrokkenheid te ontzenuwen. Ter zitting heeft de consument bovendien verklaard dat hij niet meer weet of hij zijn originele identiteits-bewijs heeft afgestaan aan [naam 2] of een kopie daarvan. De commissie is van oordeel dat de bank terecht stelt dat de verklaring die de consument in dit verband heeft gegeven, te summier is.

3.13 Voor zover de consument stelt dat de gedragingen niet in voldoende mate vaststaan omdat er geen strafrechtelijke veroordeling of lopend onderzoek is dat betrokkenheid bevestigt, merkt de commissie op dat een veroordeling door de strafrechter voor opname in het EVR niet is vereist.[8]

3.14 Al deze feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang beschouwd leiden tot de slotsom dat de bank op het moment van de registratie van de persoonsgegevens van de consument mocht concluderen dat de consument bij de fraude als geldezel heeft gefungeerd en hij zich dus schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen. Er is in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.4 genoemde maatstaf. Deze gedragingen van de consument vormen een bedreiging voor zowel de bank als de financiële sector als geheel. Dit brengt mee dat aan de vereisten voor registratie in het EVR zoals genoemd in artikel 5.2.1 onder a en b PIFI is voldaan. De registratie in het EVR is daarom gerechtvaardigd.

De registratie in het EVR voldoet aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit

3.15 Vervolgens beoordeelt de commissie of de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit voldoende in acht heeft genomen.

3.16 Naar het oordeel van de commissie is aan het subsidiariteitsvereiste voldaan. Dit vereiste houdt in dat aannemelijk moet zijn dat het doel van de EVR-registratie, te weten het waarschuwen van andere financiële instellingen voor de betrokkenheid van de consument bij gedragingen die de veiligheid en integriteit van de financiële sector kunnen raken, niet met een minder ingrijpend middel kan worden bereikt. Dit doel kan niet met een minder verstrekkende maatregel worden gerealiseerd. Een minder ingrijpende maatregel zou andere financiële instellingen immers niet in staat stellen op dezelfde wijze kennis te nemen van deze informatie en deze te betrekken bij hun eigen beoordeling.

3.17 Voorts is de commissie van oordeel dat zowel de registratie zelf alsook de registratieduur van acht jaar proportioneel is. Door als geldezel te fungeren, heeft de consument met behulp van zijn zakelijke betaalrekening een belangrijke rol gespeeld bij de oplichting van de benadeelde. Zoals hiervoor is vastgesteld, kan zijn handelen worden aangemerkt als schuldwitwassen. De commissie kwalificeert dit als minder laakbaar dan een (in strafrechtelijke zin) opzetdelict, wat doorgaans aanleiding kan zijn voor een kortere registratieduur.[9] Desondanks acht zij een registratieduur van acht jaar, gelet op de omstandigheden van het geval, proportioneel.

3.18 Hoewel de consument ter zitting enige openheid van zaken heeft gegeven, weegt in zijn nadeel dat hij onvoldoende blijk heeft gegeven van inzicht in de ernst van zijn handelwijze. De commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen voor hem heeft of kan hebben.

---

[8] O.a. Rechtbank Den Haag 20 februari 2026, ECLI:NL:RBDHA:2026:3418.
[9] GC Kifid nrs. 2021-0636 en 2022-0335.

De omstandigheid dat de consument gedurende de registratieperiode moeilijkheden ondervindt met het afsluiten van financiële producten brengt niet mee dat de (duur van de) registratie disproportioneel is. De consument heeft verder onvoldoende concrete omstandigheden aangedragen die tot de conclusie leiden dat hij op dit moment onevenredig hard wordt geraakt door de registratie. Belemmeringen in het aanvragen van financiële producten vormen nu nog geen concreet nadeel. Daarbij komt dat de consument beschikt over een betaalrekening bij een andere bank. Dat sommige derden die rekening wellicht niet als een volwaardige betaalrekening beschouwen (zoals door de consument gesteld), is geen reden om de registratieduur te verkorten.

3.19 Daartegenover staat het zwaarwegende belang van de bank en de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van de consument. De registratie dient ertoe financiële instellingen te waarschuwen voor gedragingen die de veiligheid en integriteit van de financiële sector kunnen raken.

3.20 Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de registratie in het EVR en de duur daarvan, afgezet tegen de gerechtvaardigde belangen van de financiële sector, in dit geval niet disproportioneel zijn.

De registratie in het Incidentenregister mag blijven staan

3.21 Gelet op het voorgaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister.[10] Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Hierboven is vastgesteld dat de opname van de gegevens in het EVR terecht en proportioneel is. Dit brengt mee dat deze gegevens ook voor acht jaar in het Incidentenregister blijven staan.

Ook de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mogen blijven staan

3.22 Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Nadere uitleg over deze registers is opgenomen in de bijlage bij de uitspraak. De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR mocht opnemen omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden als het gaat om fraude. Deze vaststelling is op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG[11] voldoende om de registraties en de duur daarvan in de interne registers te handhaven.

---

[10] Artikel 5.1.1 PIFI.
[11] Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming.

Slotsom

3.23 De conclusie is dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR, het Incidenten-register, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht opnemen. Ook is de duur van deze registraties proportioneel. De klacht is ongegrond en de vorderingen zullen worden afgewezen.

3.24 Als de consument in de toekomst als gevolg van de registraties tegen concrete problemen aanloopt, kan hij de bank opnieuw vragen een belangenafweging te maken.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de Geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Uitleg over de registers en relevante bepalingen uit regelgeving

Uitleg over het Incidentenregister en het EVR

Aangesloten financiële instellingen houden een Incidentenregister bij. Doet zich een incident voor, dan wordt dit incident alsook de persoonsgegevens van de betrokkene in het Incidentenregister opgenomen. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de financiële instelling hebben toegang tot dit systeem. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere financiële instellingen kan worden uitgewisseld. De financiële instelling kan daarnaast besluiten om andere aangesloten financiële instellingen te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle aangesloten financiële instellingen toegang toe hebben.

Medewerkers van andere financiële instellingen kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van de financiële instelling. Vervolgens kunnen medewerkers van de afdeling Veiligheidszaken van een financiële instelling de informatie over het incident opvragen bij de financiële instelling die de melding heeft opgenomen in haar Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de financiële instelling die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, kunnen weigeren. Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft, mogen financiële instellingen niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[12] De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is alleen gerechtvaardigd als dat gebeurt in overeenstemming met de daarvoor geldende regels (waaronder het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 (PIFI)', de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

In geval van de registratie van strafrechtelijke persoonsgegevens is vereist dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld.[13] Dit betekent dat alleen een verdenking niet genoeg is; hier moet ook bewijs voor zijn. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) kunnen dragen. Een financiële dienstverlener moet dus goede redenen hebben om de gegevens te registreren en hij moet dat ook voldoende kunnen onderbouwen.

De commissie toetst ook of de financiële instelling het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.[14] Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel (het waarschuwen van de eigen organisatie dan wel andere financiële instellingen voor de gedragingen van de consument) te bereiken. Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI dient de financiële instelling bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij het vaststellen van de registratieduur. Daarbij dient de financiële instelling de belangen van de consument mee te wegen. Dit houdt in dat een consument die verkorting van de duur van de registratie vordert, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder weegt dan het belang van de financiële instelling.

---

[12] Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494 en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

[13] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710

[14] HR 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097. Dit volgt ook uit de AVG.

Uitleg over de Gebeurtenissenadministratie en het IVR
Het Intern Verwijzingsregister (IVR) is aan de Gebeurtenissenadministratie gekoppeld. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van een financiële instelling en de groep financiële ondernemingen waarvan zij deel uitmaakt. De gevolgen van registratie in deze registers zijn beperkt, omdat deze uitsluitend werkt binnen deze groep.

De Gebeurtenissenadministratie is een register waarin (persoons)gegevens zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling alsmede de groep waartoe de financiële instelling behoort en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie en de groep opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met AVG en UAVG.

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (PIFI)

2 Begripsbepalingen
In dit Protocol wordt verstaan onder:
***Incident**: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;*

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
***3.1.1** Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.*
(...)
***3.1.3** Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie*

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister
***4.1.1** Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:*
'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- *op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'*

4.1.2 *Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.*

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 *De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).*

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 *Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.*

4.3.2 *Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.*

4.3.3 *Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.*

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 *Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.*

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 *De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.*

a. De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b. In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c. Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.